

Barkohba

A legenda szerint egy napon egy rettenetes állapotban lévő embert hoztak Bar Kochba* elé, amikor az bírói székben igazságot osztott az odajárulóknak. Az emberi roncs keze, lába le volt vágva, szemét kiszúrták, nyelvét kitépték. Eszméletlen volt, de látszott, hogy utolsó óráit éli. A szörnyű büntett megtorlást követelt. Ám a bűnösök, akik az ismeretlen áldozattal ismeretlen okok miatt ilyen kegyetlenül bántak el, semmi áruló nyomot nem hagytak.

Bar Kochba megrendült a borzalom láttán, de nem vesztette el hidegvérét. Közölte a körülöttük állókkal, hogy ki fogja hallgatni az áldozatot.

- Boldogtalan testvérünk, az Úr erőt ad majd neked, hogy megvilágosítsd előttünk szörnyű szerencsétlenségedet. Figyelj jól reám.
- Gazdag ember vagy? – Az áldozat tagadólag intett: nem.
- Szegény? – Nem!
- Jómódú? – A boldogtalan bólintott: igen!
-

Bar Kochba törvéynapjai nyilvánosak voltak, s így egyre többen gyűltek oda, hogy a megrendítő vallatás tanúi legyenek. És a kérdések már gyorsabban követték egymást.

- Rablók kezébe kerültél? – Nem!
- Bosszú áldozata vagy? – Nem!
- Magad vagy a hibás? – Nem!
- Más valaki? – Nem!

Bar Kochba egy pillanatig gondolkodott, majd folytatta:

- Magad is és más is? – Igen!
- Ismered a merénylőidet? – Igen!
- Háromnál többen voltak? – Nem!
- Hárman? – Nem! – Ketten? – Igen!
- Ismerősök? – Nem! – Rokonok? – Igen!

A szörnyűlködés moraja, amely a hallgatóságon átfutott, a következő kérdéseknél egyre erősödött.

- Közeli rokonok? – Igen! – Testvéreid? – Igen!
- Haragudtak rád? – Nem!
- Bűnt követtél el? – Igen!
- Vétettél a tízparancsolat ellen? – Nem!
- Van még bűn, amely ilyen rettenetes büntetést érdemel? – Igen!

Kis szünet következett most. A vezér néhány percig gondolkodott. Azonban sietnie kellett, mert az áldozat szemlátomást gyengült.

- Gyakran elkövetik az a bűnt? – Nem!
- Összefügg a bűn a gonoszsággal? – Nem!
- Jósággal? – Nem! – Tisztességgel? – Igen!

Itt a bölcs vezér átugrott néhány kérdést, és váratlanul rátalált a helyes folytatásra.

- Az a bűn talán egy meg nem tartott ígérettel hozható kapcsolatba? – Igen!
- Rokonnak ígértél valamit? – Igen!
- Testvérednek? – Nem!
- Atyádnak? – Igen!
- Atyád a városban lakik? – Nem! – Vidéken? – Nem! – Az országban lakik egyáltalán?
- Nem! – Más nép földjén? – Nem! – Meghalt?
- Igen!
- Régen halt meg? – Nem! – Egy évnél rövidebb ideje? – Nem! – Egy évnél hosszabb ideje? – Nem! –

Tehát pont egy éve halt meg? –

Igen! – Az ígéret akkor történt? – Igen!

Ezt az ígéretet inkább fogadalomnak lehet nevezni? – Igen! – Ezt az ígéretet közvetlenül atyád halála előtt tetted? – Igen! – Atyádnak tetted? – Igen! – Testvéreid is tettek hasonló fogadalmat? – Igen! – Ez a

fogadalom anyagiakkal hozható kapcsolatba? - Igen! - A végrendelettel? - Igen! Az utolsó néhány kérdés feltevése könnyű volt, és szinte várni lehetett a helybenhagyó fejbólintást. Most azonban a fonál végére érkezett a kérdező, és újabb szálát kellett keresni, hogy a fogadalom lényegét kiderítse.

- Nagy vagyonról van szó? - Igen! - Ingatlanról? - Nem! - Pénzről? - Igen! - csak pénzről van szó? - Nem! - Hasonló dologról?

- Igen! - Más kincsről? - Igen! - Amiről szó van, annak anyaga fém? - Igen! - Nemesfém?

- Igen! - Arany? - Igen! - Tehát aranytárgyakról van szó? - Nem! - Egyetlen aranytárgyról? - Nem! A vezér kissé zavarba jött.

- Jó kifejezést használtam, amikor azt mondtam: tárgy? - Nem! - Van arra a dologra jobb kifejezés? - A szerencsétlen tagadólag rázta a fejét.

- Általában aranyról van szó? - Igen! - annak az aranynak a súlya, amiről szó van, több, mint száz talentum? - Igen! - Több, mint ezer talentum? - Igen! - Még tízezernél is több? - Igen! - Sokkal több? - Igen!

A hallgatóság dermedten figyelt.

- Aranybányáról van szó? - Igen! - Ennek helye titok volt? - Igen! - Más is tudott róla?

- Igen! - Éppen a testvéreid? - Igen! - Te talán elárultad valakinek a titkot, és ez volt a bűnöd? - Igen! - Idegennek? - Nem! - Rokonnak? - Igen! - Atyád rokona volt az illető? - Nem! - Anyádé? - Nem! - Véleményed szerint van még az embernek közeleli rokona? - Igen!

- Férfi? - Nem! - Tehát nő? - Igen! - A feleségednek árultad el a titkot? - Igen! - Ő talán elmondta valakinek? - Igen!

A hatalmas oszlopos csarnokban tetőfokára hágott az izgalom. Sejtteni lehetett, hogy a szerencsétlen egy gonosz asszony áldozata, és nem a testvéreie.

- Rokonának mondta el a titkot a feleséged? - Nem! - Barátjának? - Nem! - Szeretőjének? - Igen! - Ők talán megdézsmáltak a bányát? - Igen! - A helyet te mutattad a feleségednek? - Igen! - Ő kért erre? - Igen! - Kérhetett ő téged, mikor nem is tudta, hogy a bánya létezik? - Igen!

Itt Bar Kochba megakadt. Láthatóan nehezen tudott olyan kérdéseket feltenni, amelyek megközelítették volna a rejtélyt. De a találmányra feltett következő kérdések mégis célhoz vezettek.

- Gyakran jártál a bányában? - Nem! - Nappal? - Nem! - Éjjel? - Igen! - A feleséged észrevette? - Igen! - Kérdezte, hogy hova jársz? - Igen! - Megmondtad? - Nem! - Követelte? - Igen! - Talán féltékeny volt? - Az áldozat bizonytalanul igent intett.

- Talán csak mutatta, hogy féltékeny? - Igen! - Te szeretted őt? - Igen! - Be akartad bizonyítani, hogy gyanúja alaptalan? - Igen!

- Feleséged a városban tartózkodik? - Nem!

- Megszökött a kedvesével? - Igen! - Régen?

- Nem! - Ma? - Nem! - Tegnap? - Igen!

A titok kiderült. Bar Kochba még elsorolta a haldokló előtt az ábécé betűit többször egymás után, és így megtudta az áldozatnevét: Saul ben Azaro.

Lovas katonák vágattak a világ négy tája felé, hogy a vezér elé hozzák a bűnösöket.

Bar Kochba pedig még tovább kérdezett:

- Testvéreid gonosz emberek? - Nem! - És mégis így bántak veled? Nem ölhetek volna meg egyszerűen? - Nem! - Talán atyád parancsa volt ez? - Igen!

A haldokló néhány perc múlva kiszenvedett.

Csakhamar elfogták a két fivért, az asszonyt és szeretőjét.

Bar Kochba meghallgatta és szabadon bocsátotta a két testvért, akiket apjuknak tett esküjük kötelezett. Az asszonyt azonban kegyetlenül megbüntette. Kezét- lábát levágatta, szájába szurkot öntetett, és szemeit kiszúratta. Ezután megkezdte vallatását, és az is úgy folyt le, mint a szerencsétlen férfi kihallgatása.

Bar Kochba vagy Bár Koziba „A csillag fia”, a zsidó nép vezére a II: században. 132-135-ig népének utolsó szabadságharcát vezette a rómaiak ellen. a római seregeket kiűzte Judeából, és helyreállította a független zsidó államot. Végül Hadrianus hadvezére, Julius Servus legyőzte és 135-ben maga is elesett. Mint hadvezér, bírói jogokat is gyakorolt.